

597 ТАК НЕДАВНО КВІТУВАЛА

J. J. Inķis

1. Так не_ дав_ но кві_ ту_ ва_ ла на_ вес_ ні у_ ся зем_

2. Все не_ дав_ но зе_ ле_ ні_ ло в світ_ лих про_ ме_ нях вес_

3. Діть_ ми ще не_ дав_ но з ва_ ми без_ тур_ бот_ ни_ ми бу_

4. На_ ша ю_ ність ще не_ дав_ но кві_ ту_ ва_ ла у жит_

5. Від_ цві_ ли пре_ крас_ ні кві_ ти, бо про_ йшла вес_ на жит_

1. _ля, пта_ шеч_ ки кру_ гом спі_ ва_ ли, про_ слав_ ля_ ю_ чи Твор_

2. _ни. Час при_ йшов - у_ се змі_ ни_ лось, по_ тем_ ні_ ло во_ се_

3. _ли, го_ ря і скор_ бот не зна_ ли, во_ рож_ не_ чі між люд_

4. _ті, труд звер_ ша_ ли з ва_ ми слав_ ний, у_ ті_ ша_ ю_ чись в Хрис_

5. _тя. Та у не_ бі Бо_ жі ді_ ти ма_ ють віч_ не май_ бут_

Приспів

1. _ця. Все так швид_ ко від_ цві_ та_ є, в'я_ не скрізь жит_тя кра_

2. _ни. Все так швид_ ко від_ цві_ та_ є, в'я_ не скрізь жит_тя кра_

3. _ми. Все так швид_ ко від_ цві_ та_ є, в'я_ не скрізь жит_тя кра_

4. _ті. Все так швид_ ко від_ цві_ та_ є, в'я_ не скрізь жит_тя кра_

5. _тя. Все так швид_ ко від_ цві_ та_ є, в'я_ не скрізь жит_тя кра_

са. На зем лі все про_ ми_ на_ є, вічне - тільки в не_ бе_ сах.

тя кра са. На зем_ лі все про_ ми_ на_ є, вічне - тільки в не_ бе_ сах.